

issn 0283-6378

afu newsletter

Published by
Archives for UFO Research (AFU)
Utgges av
Arkivet för UFO-forskning (AFU)

P.O.Box 11027, S-600 11 Norrköping, Sweden

Nr *30 - Jan - Dec 1987*

Eldsjälar . . .

Svensk ufologi sägs befinna sig i en vågdal. Detta anses bero på att UFO-rapporter uteblir och på ett sviktande intresse från "allmänheten". Ubåtar, krigen och miljön uppfattas förmodligen som mer angelägna problem. Sedan mitten av 50-talet, har vi haft en fähövdad UFO-rörelse. Rörelsens mål har definierats och utvecklats av ett dussintal starka eldsjälar som under begränsade perioder styrt olika grupperingar med sina teser, eller som genom publicistisk eller annan verksamhet periodvis haft ett stort inflytande på Sveriges "ifologer" och ufologer.

Man kan peka på namn som Edith Nicolaisen (förlaget Parthenon), Ivan Troëng (Ifologiska sällskapet), Bertil Kuhleman (bokhandeln Edista), Sten Lindgren (IGF och URD), K.Gösta Rehn och Boris Jungkvist (böcker), Carl-Axel Jonzon och Thorvald Berthelsen (UFO-Sverige), Sven-Olof Fredrikson (GICOFF), Sven Magnusson (tidskriften Sökaren). Var och en av dessa har gett "rörelsen" starka impulser och, på olika sätt, vikt årtal av sina liv och sin fritid åt UFO-frågan.

När det idag tycks som om luften gått ur UFO-rörelsen så beror nog detta till viss del på att många av dessa eldsjälar lämnat scenen. Idag, med större krav på kritiskt sinnelag och en sund skepsis, är det svårare att hitta eldsjälar som vill stå på barrikaderna. Vi kommer aldrig att få se den lidelse som präglade den känslomässigt inriktade rörelsen på 50- och 60-talen.

Idag står vi delvis med ett historiskt facit i handen. Idén om en "ufologisk massrörelse" (lancerad inom bl.a. UFO-Sverige) är förlegad. Som varje annan typ av forskning kräver ufologin sanningslidelse, försök till objektivitet, en vilja att "vända på varje sten" i sökandet efter fakta. Detta görs bäst i en begränsad krets där man har tid att vända på stenarna utan att alltför mycket administrera och "informera" bort sin tid.

Anders Liljegren

===== AFU Newsletter 30 =====

=
= English section, pages 12-22 =
=

Spökraketerna 1946

Dåligt om "spökflyg"

Ufologen Erland Sandqvist från Örnsköldsvik har publicerat sin studie av vad han kallar "spökflygarna" - en företeelse som resten av den "ufologiska världen" föredrar att benämna "spökraketer" - detta för att hålla isär två olika observationsvägor: 1946 års mystiska raketartade fenomen och 1930-talets mer flygplanslika förenål.

ES har lyckats skrapa ihop 113 "fall" från 1946 till en fallkatalog. Idén är god, men ES' material är tyvärr alltför magert. Bortsett från ett 10-tal lokala ö-viksfall finns här inget nytt av värde. Redan 1977 gav jag ut en sammanställning av TT-material som till 90 % motsvarar vad ES hittat i de två övikstidningarna. Massmedias beskrivningar är minst sagt påvra.

Jag har roat mig med att följa upp ES fallkatalog, eftersom författarens hela resonemang grundas på starkt bokstavliga tolkningar av vad pressen skrev. Genom att i fallkatalogen inte ange observationsdatum har ES gjort det svårt både för sig själv och läsaren, men med hjälp av vår datakatalog - där jag med datorns hjälp kan söka på ett visst ortsnamn, m.fl. faktorer - har jag lyckats pussla ihop det mesta.

Åtta olika höghöjdsfenomen svarar för totalt 43 av de 113 "fallen". Samtliga dessa åtta ljusfenomen torde vara mer eller mindre starka meteoror. Observationsdatum: 17/2, 21/2, 9/6, 9/7, 19/7, 11/8, 10/9 och 3/12.

F1 (fall 1) är med 99,9 % sannolikhet en meteor. Vi har noterat cirka 20 observationer av denna i AC-länets. Tvärtemot ES' påstående (sid. 41-42) stöder det efterföljande mullret meteoreteorin. "Lågtflygande" syftar som i många andra fall på ett fenomenet iaktogs på låg vinkel över horisonten, eller i en störtande bana. ES ignorerar - liksom tyvärr en del andra ufologer som publicerar sig på svenska - vittnespsykologiska självklarheter. ES har förmodligen aldrig slagit upp ordet "meteor" i något uppslagsverk. I varje fall har han inte tagit lärdom.

F2, F3, F5 och F7 avser ett och samma fenomen - också det en meteor. Tidsdifferensen mellan F3 och F5 är fem minuter vilket får förf. att göra två fall av samma iakttagelse. Samma kardinalfel upprepas många gånger i katalogen och i boken i övrigt. Hur många vittnen går omkring med en exakt ställd klocka? Våra studier av 1946-materialet visar att vittnen många gånger tar fel på upp till en timma, eller mer, när de senare ska återberätta vad som hänt, eller t.o.m. på ett helt dygn!

F10 och F11 är två andra meteorfenomen - F11 återkommer förresten i annan förklädning som F33.

F14-F19, F21-F22, F24-F27 och F67 avser alla ett och samma fenomen: den 9 juli okr. kl. 14.35. Vi har katalogiserat närmare 300 iakttagelser av denna märkliga "dagsljusmeteor" (teorin kan diskuteras!) med ett mycket stort observationsområ-

de över hela mellan-Sverige. Faktum är trots allt att de nämnda iakttagelserna avser ett och samma fenomen som brinner upp på mycket hög höjd, troligen över Bottenviken.

Iakttagaren i F16 har en tidsdifferens på cirka en timma, men det är väl inte helt otänkbart att han kom ihåg fel då han ringde till tidningen på kvällen? I övrigt stämmer hans vittnesutsaga (om än utbroderad...) med vad andra observatörer såg. Man får akta sig för att - som ES - ta uttryck som "10 meter lång cigarr" och "endast omkring 50 meters höjd" alltför bokstavligt.

Beskrivningar av formen hos ett förenål som befann sig kilometer (eller mil) bort är inte mycket att lita på! Inget vittne kan med säkerhet uttala sig om vare sig höjd, avstånd eller storlek hos ett diffust ljusfenomen utan att ha någon referens (bakomvarande förenål, moln, e.dyl.). Detta borde ES känna till!

Fall 20 (F20) identifierades som två militärplan, vilket man kan läsa sig till av notis 18 i min TT-sammanställning från 1977. F32 var en fyrverkeripjäs. F39-F41 och F43 avser ett och samma fenomen (också observerat på finska sidan). Också här finns en del fantasifulla beskrivningar, men bakom döljer sig med stor sannolikhet en ljusstark meteor.

På samma sätt är F73-F81, F83, F86 och F89 troligen ett och samma fenomen, omkring kl 20.47 den 11/8. Här har vi kartlagt nästan 400 iakttagelser från hela mellan-Sverige. Avvikande rapporter finns, men huvudmönstret är ett ljusstarkt fenomen med nordlig kursriktning. När man analyserar iakttagelserna - fall för fall - förstår man att vittnesmålen inte alltid kan tas helt bokstavligt.

F105 är ett annat exempel på en "celest eldkula". Förevarer fick många iakttagelser om just denna "solklara meteor" från övande republiker i syd- och väst-Sverige. F107-F112 är ytterligare exempel på ett fenomen som samtidigt observerades från många platser: mycket troligt en meteor (trots observationen från Aneby (F112) med dess målande beskrivning).

Av det sagda framgår att varje läsare - med minsta kunskaper om astronomi och naturfenomen på himlen måste få en underlig bild av vad "ufologer" förstår av sin omvärld. Inte mycket återstår av ES "bevis"...

Mer "substantiella", svärförklarliga fall finns dock från 1946. De döljer sig bakom t.ex. F44 (Kölmarv), F66 (Enköping), F69 (Holkon) och F87 (Storsjön) men de detaljer ES känner till är så sparsamma att jag aldrig skulle ha vågat dra de vidlyftiga slutsatser som görs i boken. Kanske finns där ytterligare ett dussin hyggligt intressanta fall. Hade ES bemödat sig om att läsa ytterligare några svenska tidningar (t.ex. rikspresen) hade han hittat många fler goda fall. Nu drunknar dessa helt i

floden av uppenbara misstolkningar och överdrifter, både från vittnena och från ES' egen penna. Materialet tappar all trovärdighet.

På nästan varje sida i boken finns sakfel, missförstånd, överdramatiseringar, osäkra data, motsägelser, upprepningar och tjiatigheter, tveksamheter, märkliga argument, logiska kullerbyttor, bokstavstro, dålig källkritik, onödiga stav- och tryckfel.

Boken följer därmed en gammal "tradition" vad gäller svenska UFO-böcker. Från läsningen av ett tidigare helsvenskt UFO-epos (Doris Jungkvists "Besökare från kosmos", 1980) har jag kvar sju A4-sidor med antecknade fel och tveksamheter. Då var jag framme på sidan 146 (drygt halvvägs) och gav upp tanken på att kunna skriva en recension som skulle vara möjlig att trycka. Lusten var närmast att kasta skräpet i vägen!

"Spökflygarna -46" har liksom många tidigare originalalster på svenska noll och intet värde. Författaren har nöjt sig med tidningspapper på fötterna när det egentligen behövs riktiga Ecco-skor eller vandringskängor. Boken ger - helt onödigt - en massa bränsle åt extrema UFO-skeptiker. Argumenteringen är ibland så tunn att man baxnar. "Mönstret" kring spökraketerna (kapitel 7) får varje amatörastronom eller vittnespsykolog att kikka av skratt, alternativt gråta blod.

Varför Bikini-experimenten skulle leda till meteorfenomen och raketliknande uppenbarelser över Sverige har ES inte lyckats reda ut. Bikini-bomben i juni 1946 var den fjärde atomsprängningen. Varför inga spökraketer över Sverige direkt efter de föregående sprängningarna?

Teorierna om ett samband mellan "flygande tefat", atombombarna och spökraketerna är inte alls nya som ES vill påskina. Sådant har man läst under många årtionden i utländsk litteratur. Kapitlet om "Guds vagnar" följer ett gammalt känt mönster. 1968-69 lusläste jag själv Bibeln i samma ärende, men avhöll mig från bokskrivande eftersom det redan på den tiden fanns flera utförliga böcker i ämnet.

Kapitel 9-13 utgör en välbehövlig kontrast i allt detta elände. Rapporten om "vägsladden" (sid. 216-221) är en tankeställare för alla anhängare av Buck Rogers-romantiken vad gäller de märkliga luftfenomen som trots allt oger oss. Den typ av lokala undersökningar av fall efter 1946 som Sandqvist tidigare redovisat i ett antal artiklar i t.ex. UFO-Information är den värdefulla sidan av hans arbete. Spökraketerna 1946 borde han ha lämnat åt sitt öde eftersom han inte hittade några lokala vittnen att intervjua.

Anders Liljegren

Erland Sandqvist: Spökflygarna -46. Dagens UFO-fenomen - för tidens änglabesök. En dokumentärskildring av den mest oödebatteryade företeelsen på sin tid. Fakta och spekulationer kring en fyrtioårig gåta. 1987, Mybloms förlag, Stockholm. 371 sid., ill. ISBN 91-7780-076-1. Pris: 150 kr. från Nyköpings Tvärvetenskapliga Bokförening.

Störtdykande skata
i Nyhem örsakar

"Spökbomb" synlig
i Anderstorp.

Rest av spökraket i Norrahammar?
När portvakten Kryssner vid
Norrahammars bruk var
gick i

krakoff-

Pollsen

Androjektstörstar i Storsjön

Ny rymdraket
över Uddevalla?

SPÖKBOMSTEORI
FÖLL IHOP SOM
EN SÄPBUBBLA

Inre mindre än åtta u.
örda telefonröster förk
sid tretiden i går eft

fenomenet iaktto
av fem personer

Ett luftfenomen iaktto
middagen i Jä

Iakttoogs i går kväll.

Två trovärdiga motormä
devalla berättade i går kv
Bohuslänningen att de kl.
himlavalvet över Ramserö
tagit ett föremål, som de
skäl ansågo sig kunna id
som en av de många
rymdraketerna. Den

Kula genom
vindruta på
omnibuss?

Eldklot i luften
for ljudlöst fram

ökbomber över Rydaholm
och Forserum

ökbomberna, som på alla tiden
synliga i mellersta Sverige, ha
fort sin entré i Östbo. Den förs
mben iakttoogs nämligen vid 7-ti
på torsdagseftermiddagen i Hor

Aktuella böcker på engelska

Intressant fotobok

1984 beslöt sig August Roberts och Wendelle Stevesn för att samarbeta och sammanställa sina stora samlingar av UFO-foton i bokform. Detta är den första boken i en kommande serie. En av författarna, August Roberts, har världens största samling av UFO-foton, cirka 15.000.

Boken innehåller både kända och okända foton från hela världen, bl.a. två svenska. Ett av kapitlen behandlar olika sätt att förfälska foton, och hur man genom grundlig analys av negativerna kan avslöja dessa. Författarna har också delat in foton i olika kategorier beroende på farkostens form.

Målet har varit att enbart ta med de oförklarade fallen (som de menar är äkta). Jag ställer mig dock mycket frågande till Elisabeth Klarers foton. Dessa liknar alltför mycket en navkapsel, vilken man stående på marken kastat upp i luften. Man ställer sig också frågande till varför vissa UFOs med kupol flyger så snett i luften. Det måste vara mycket obehagligt för eventuella piloter.

Flera av de 46 foto-fall som presenteras innehåller serier av bilder. Dessa måste vara svårare att förfälska än ett enskilt foto. Personligen tycker jag att George Stocks foton från 29 juli 1952 tillhör de mest fascinerande. Det är en serie på fem bilder, vilka visar ett kupolformat föremål på nära håll.

Längst bak finns en katalog över alla kända UFO-foton. Den sträcker sig från 1883 till och med 19/7 1952, och innehåller kortfattade data kring varje fall.

Boken är bra upplagd så till vida att varje fall presenteras ingående med alla tillgängliga data. Tyvärr innehåller den irriterande många stavfel. För foto-intresserade ufologer är den ett måste, men även andra kan finna den intressant.

Sven-Olov Svensson

Wendelle Stevens & August Roberts: UFO photographs around the World. Volume 1. 1987, UFO Photo Archives, P.O.Box 17206, Tucson, Arizona. Pris: \$14.95.

Dokument om Domsten

I förra numret lovade vi att trycka upp AFU:s samlade material om Domstensfallet, den 20 december 1958. Ett par intresserade hörde av sig och ville köpa sammanställningen.

Vi har beslutat att skjuta upp utgivningen en tid. Detta beror på att nya, intressanta uppgifter dykt upp de senaste månaderna. Bl.a. har SXPD friggett sin utredning om incidenten och Clas Svahn och Mikael Gran har haft flera intervjuer med personer som var nära inblandade. Innan alla detaljer och nya uppgifter bearbetats vill vi vänta med utgivningen, för att få en så komplett redovisning som möjligt. Tappa inte tålamodet, vi jobbar vidare!

Kosmiska kontinenter

W.Raymond Drake är en engelsk UFO-historiker med en lång rad "Gods and Spacemen"-titlar bakom sig. Drake har skapat en speciell nisch åt sig - någonstans mellan Erich von Däniken och ufologin - genom att studera gamla historiska verk, myter och dokument i syfte att hitta tecken på UFO-observationer och utomjordisk påverkan i historien.

Vissa delar av Drakes tidigare verk finns faktiskt översatta till svenska, men ej utgivna. Helsingborgsförlaget Parthenons ledstjärna Edith Nicolaisen (se artikel på engelska i detta nr) kunde inte enas med författaren om villkoren för utgivningen så projektet föll. I en kommentar på ett av manuskripten skrev "Nic": "The evil doings by the Gods of Scandinavia ought not to be published and compared with spacemen of today"...

Drake har fått allt svårare att få sina böcker utgivna. Detta beror nog framförallt på att de är ganska tunglästa och i nästan samma genre som Däniken. (Även Dänikens senaste böcker har dennes förläggare i många länder lagt åt sidan...). Självt måste jag tillstå att jag aldrig "spillt tid" på något av Drakes verk, vilket jag nog inte är ensam om. Det finns mycket få kompetenta bedömningar av Drakes böcker, av personer med historiska insikter. Antingen läser man dem, och då är man entusiast för hans idéer, eller också orkar man inte läsa dem.

Cosmic continents är den senaste i raden av Drake-manus. Drake har försökt att få boken utgiven i sitt hemland England, men inte lyckats. Däremot har den getts ut i Italien. Nu har den exellertid kommit i en indisk utgåva på engelska, som författaren varit vänlig att skänka till AFU:s bibliotek. Bindning, korrekturläsning och andra grafiska detaljer följer inte västerländsk standard, men det är ju roligt att denna kuriositet letat sig fram till oss.

Drakes böcker har noggranna källreferenser, men de källor han oberoar gör att man avskräcks från att ägna detta verk några timmar. Till de vanligaste "källorna" hör: Richard S.Shaver, Ray Palmer, George Hunt Williamson, Robert Charroux, Ruth Montgomey, H.P.Blavatsky, Jacques Bergier, m.fl. hantverkare i den ockulta litteraturen.

Detta är ingen recension eftersom jag inte orkat läsa boken. Jag redovisar bara ett visst intryck. P.g.a. bokens ovanlighet och dåliga utförande har jag Ref-markerat den i AFU-biblioteket, men vi lånar gärna ut den till någon recensent som tror sig kunna ge ett objektivt omdöme utan att förstöra den redan dåliga bindingen.

Anders Liljegren

W.Raymond Drake: Cosmic continents. 1986, International Society for the Investigation of Ancient Civilizations, 31, Poes Garden, Madras-600086, India. Häftad, 266 s., bibl. Pris: Rs. 175.

Otrolig bok om störtade tefat

Författaren till "UFO crash at Aztec", William Steinman, som är född 1943, arbetar med aetallanalyser inom ryöndindustrin. 1981 blev han intresserad av UFO's sedan han läst Frank Scully's bok "Behind the flying saucers" (utg. 1950).

Steinman menar att ett flygande tefat störtade på en platå utanför staden Aztec i New Mexico, den 25 maj 1948. 16 små varelser ska ha funnits med ombord, alla var dock döda. Både tefat och varelser togs omedelbart om hand av ett militärt team. Detta team sägs vara specialutbildat för sådana operationer, som sker i största hemlighet. Alla informationer om den påstådda händelsen i Aztec har konsekvent förnekats av myndigheterna.

Steinman har vid två tillfällen besökt Aztec och den förmodade störtningplatsen. Trots annonser i lokalpress, och intervjuer med folk, har han endast fått tag i ett ögonvittne, en äldre man som i slutet av 1940-talet såg ett UFO toucha emot ett berg, och försvinna bort mot platån. Inte mycket att komma med!

Källorna är för övrigt låckor och anonyma uppgiftslämnare. Resten är andra- och tredjehandsuppgifter.

Författaren skriver detaljerat om oanhändertagandet av det störtade UFO't. Den s.k. NJ12-gruppen presenteras ingående. Det var dessa som tog hand om farkosten och de döda kropparna. De hade också, enligt Steinman, till uppgift att tysta ner hela händelsen.

Det hade varit bra om boken varit betydligt tunnare. De 625 sidorna kunde istället varit 125 om förf. enbart ägnat sig åt

Aztec-händelsen. Nu tar han upp i stort sett varje rykte om störtade tefat, bl.a. flera fall som avslöjats som ren bluff. Där ingår det s.k. Laredo-fallet, som Steinman anser var ett UFO med döda ufonauter. Fallet har en helt naturlig förklaring.

Det som talar till Steinmans fördel är intervjuerna med den ansedde vetenskapsmannen Dr. Robert Sarbacher. Denne bekräftar att UFO's störtat och tagits ohand av myndigheterna. En annan oeständighet är att fotoexperten Nicholas von Poppen's lägenhet genomsöktes av okända män strax efter dennes död. Von Poppen påstås i boken ha varit inkopplad, av NJ12-gruppen, på att fotografera det störtade tefatet och varelserna ur olika vinklar. Ville man försäkra sig om att han inte smuglat undan några foton för egen del? Andra, liknande mystiska oeständigheter återges i boken.

Inte har jag blivit övertygad om att något UFO störtade utanför Aztec. Förmodligen var det någon farkost som U.S. Air Force testade. En oeständighet som talar mot Steinmans påståenden är de kopior av hemliga dokument som finns i boken. Vissa partier är överstrukna. Varför frågar man sig? Jag har nämligen sett dessa dokument ocensurerade. Jag kan tyvärr inte bedöma äktheten. Steinman vill förmodligen ge intryck av att det är myndigheterna som censurerat.

Boken innehåller foton av påstådda, döda varelser. De är av mycket dålig kvalitet.

Slutordet om den här boken blir att den är intressant, men föga övertygande.

Sven-Olov Svensson

William Steinman: UFO crash at Aztec. 1986, UFO Photo Archives, P.O.Box 17206, Tucson, Arizona. Inb., 625, ill. ISBN 0-934269-05-X.

Nytt om böcker

Whitley Strieber: Communion. Utkom i april 1987. Boken är en välbädd författares egen berättelse om hur han och hans familj råkade ut för en "abduction" 1985. Boken har våren 1987 väckt mycket stor uppmärksamhet i USA, debatterats på TV-stationernas "talk shows" (fyrtio TV-program!) och sålts i mycket stora upplagor. Boken ligger i topp på de amerikanska försäljningslistorna. Abduction-temat blev med ens så populärt i USA att manuskriptförfattarna till "Dynasty" beslöt att låta Fallon Carrington-Colby bli bortrövad av ett tefat i slutepisoden för 1987. Striebers bok är heställd till AFU:s bibliotek.

AFU:s franske korrespondent Jean Sider publicerade i augusti 1987 en studie om 1897 års amerikanska luftskepp, på franska. Jean har i många år samlat och analyserat data om dessa spökskepp, möjliga föregångare till våra egna spökflygare och spökraketer. Han har försökt få boken utgiven, men franska förläggare är just nu inte alls intresserade så Jean har ordnat en egen upplaga. Studien har just inkommit till AFU.

Timothy Good är en engelsk violinist och ufolog som nu publicerat sin andra bok om UFOs, Above Top Secret. Boken beskriver hur myndigheter i olika länder, enligt Good, lyckats hålla UFO-data hemliga på en nivå ovanför topphemligt. "Above top secret" är den mest förvånande bok som skrivits om de utomjordiska och deras potentiella hot mot vår säkerhet", säger förlagsreklamerna om den 440 sidor tjocka boken. Även Jenny Randles kom ut med en bok på samma tema under våren: The UFO conspiracy: the first forty years.

Willy Wegner arbetar på en bok som beräknas komma hösten 1987. Den har titeln Myter om mirakler.

Hilary Evans kommer också med en ny bok nu i höst: Gods, spirits, cosmic guardians.

Lawrence Fawcett och Barry Greenwood, författarteamet bakom Clear Intent (1984), arbetar på en ny bok som beräknas komma 1988. Titeln blir Conclusion: Unknown!

Klippsidan

Östersunds-
Posten 2/8 1946:

Bergtagen

I början på 1870-talet inträffade i Ramsele på jämtlandegränsen en händelse, som i hög grad kom folkfantasin att vibrera. En valflicka var en varm högsommardag ute i skogen med sina kreatur. Korna voro genom värmen mycket vidfarna, och flickan hade arbete i flera timmar för att få dem samman.

Sedan detta var gjort satte hon sig att vlla, alldeles upplöst av svett, bakom en stor sten. Av ansträngningen föll hon i ett slags dvala. När hon vaknat till, stodo tre män framför henne. De tillsade nu henne att sitta kvar bakom sten till »solen gått runt henne tre gånger». Dessutom gävo de henne ett ben, som hon skulle hålla i handen hela tiden.

Flickan vågade nu inte göra annat som männen sagt, och första dagen gick någorlunda. Andra dagen blev mera ansträngande, då solen än var mycket het. Till all lycka hade männen placerat henne på stenens nordsida, så hon hade lite skugga. Tredje dagen blev dock våret genom hunger och trötthet. Titt och tätt föll hon i halvslummer, men då hon kände, att hon höll på att tappa benet, ryckte hon opp sig. Timmarna skredo sakta, och fram på aftonen föll ett ljumt regn, så hon blev litet pliggare.

Äntligen gick solen ned, och hon var löst från sitt åtagande. Hon sökte resa sig men kunde ej, ty hon var alldeles stel. Hon föll på knä och sökte krypa runt stenen hållande sig med händerna fast på stenen. Stelheten vek så småningom, och hon kunde så småningom gå hem till byn.

Där hade man varit i stor uppståndelse för henne. Man hade sökt i alla riktningar utan resultat. Hennes egen relation av tilldragelsen tvivlade man ej på, och än i dag vet man ej, om hon varit bergtagen eller om hon fallit i hallucinationer genom utmattningen.

A. E.

Dagens Nyheter
20/9 1987:

Mycket pengar

kostar som bekant försvaret. Många frågor efter handgripliga resultat och valuta för utläggen.

Från flygstaben har influtit statistik som visar att flygvapnets flygande förband 1985/86 nedkämpade: 10 fiskmåsar, 11 snö sparvar, 7 svalor, 4 tättingar, 4 trutar, 3 skrämtmåsar, 2 starar, 2 tornseglare, 2 trastar, 2 gröniskor, 1 sådesärla, 1 tjärna, 1 bergfink, 1 ornvråk, 1 duva, 1 bofink, 1 uggle och 1 småkrake samt därutöver 92 UFO:s. (Källa: OFYL 1317 - Försvarets flygsäkerhetsanalys 1985/86)

Att marinen inte lyckats få upp någon främmande ubåt är känt. Men något måste väl Sverige få för de 3 354 miljoner som marinen kostade samma år som flygvapnet var så aktivt.

Hur många torsk, norsar och småspigg har ubåtsjaktstyrkan tvingat upp till ytan under året?

FOTNOT: UFO = Unidentified Feathered Objects.

Norrköpings Tidningar 9/1 1988:

Busflygning med ballong stoppas av luftfartsverket

Det busflygs alldeles för mycket med luftballonger, anser luftfartsverket. Därför ska man nu inrätta ett register med fotografier av alla ballonger. Vårdslösa ballongfarare kan därigenom lättare identifieras och straffas om de bryter mot föreskrifterna.

Många ballonger flyger för lågt och skrämmar både människor och djur. Bara från Stockholmstrakten fick vi förra året ett tiotal rapporter om busflygning, säger Bo Eckerbert, chef för flygdriftsektionen på luftfartsverket i Norrköping.

Även om det nya registret innebär att ballongerna lättare kan identifieras blir det fortfarande besvärligt att bevisa att ballongen verkligen flugit på för låg höjd.

Förarna säger att de gått ned lågt för att hitta en landningsplats och kan på så sätt inte ställas till svars.

300 meter

Lägsta tillåtna flyghöjd är 300 meter över tätbebyggt område och 150 meter annars. Luftfartsverket kommer under våren troligen att sänka gränserna till 150 och 75 meter, efter påtryckningar från ballongentusiasterna. Men myndigheten förväntar sig i gengäld att respekten för reglerna blir bättre.

Luftfartsverket funderar också på hur man ska hantera de

allt vanligare kommersiella ballonguppstigningarna. Vem som helst kan för några hundralappar få följa med upp i det blå. För flygplan och helikopter finns mycket strikta säkerhetsregler vid passagerflygning, men för ballonger saknas särskilda föreskrifter.

Olyckor

Statens haverikommission gav nyligen luftfartsverket order att se över reglerna, sedan flera ballongolyckor inträffat. I oktober 1986 skadades fem personer, varav en allvarigt, när en bristfälligt utrustad ballong hårdlandade i ett stenröse i Österåker. Sedan dess har många smärre olyckor och tillbud inträffat.

Vi är ännu inte riktigt klara över vilka krav vi ska ställa på ballonguppstigningarna. Det rör sig ju inte om transporter i vanlig mening utan mera om ett nöje. Man kan aldrig komma ifrån att passagerarna riskerar att bli lite omruskade vid landningen, säger Bo Eckerbert.

Haverikommissionen föreslår bland annat att kraven för att få tillstånd till ballonguppstigningar med passagerare skärps. Dessutom vill man att föraren ska vara skyldig att ge säkerhetsinstruktioner åt passagerarna samt att det fastställs regler för utrustning som ska förhindra att passagerare ramlar ur korgen.

Det finns i dag omkring ett-hundra ballonger i Sverige och antalet ökar varje år. (FLT)

NILS HORNER.

Norsk skeptiker-ufologi

Norsk skeptiker-tidskrift

NIVFO (Norsk Institutt for Vetenskapelig Forskning og Opplysning) är norrmännens egen skeptikerorganisation. NIVFO leds av två avhoppade ufologer, Kolbjörn Stenödegård och Jan S. Krogh, vilka på 1970-talet återfanns som ledare inom Norsk UFO Center. Skepticismen var då något mindre. Omkring 1979/80 uppstod en schism inom norsk ufologi (precis som i Sverige) och MUFOC delades upp i UFO-Norge och NIVFO.

NIVFO vill nog gärna betrakta sig som en systerorganisation till svenska Vetenskap och Folkbildning, och amerikanska CSICOP, men tycks ha en mindre akademisk framtaning och förankring. Man publicerar också en större andel UFO-material än vad Sven Ove Hanssons svenska grupp gör.

Även om en av NIVFO:s ledare är en gammal brevvän (jag tyckte på den tiden våra åsikter gick ganska väl ihop) har jag anledning undra över den nya kursen. En kväll för 2-3 år sedan blev jag uppringd från NIVFO och uppmanad att inte samarbeta med de organisationer som deltog i Projekt Hessdalen, alltså UFO-Norge och UFO-Sverige.

De exakta ordvalen från norsk sida minns jag inte nu (jag blev ordentligt överraskad att någon vågade sig på ett sådant tilltag), men jag fick definitivt känslan av att ett hot riktades mot mig. Projekt Hessdalen var på väg att avslöjas (se recensioner på engelska i detta nr) och det skulle gå illa för den som inte samarbetade med NIVFO och Sven Ove Hanssons grupp i kampen mot UFO-rörelsen, var andemeningen.

På mig gav detta ett sjukt intryck. Min reaktionen blev exakt densamma som 11 år tidigare då en svensk ufolog ringde mig och gav mig ultimatum att jag inte fick ha några relationer med föreningen GICOFF i Göteborg. Jag undviker konsekvent öppna kontakter med personer eller organisationer som inte kan bete sig på ett vuxet sätt; som inte kan föra en sakdebatt utan att ta till hot och utpressning.

NIVFO's organ NIVFO Bulletin är en i många stycken bra och nyttig tidskrift. De använda källorna är i stor utsträckning andra skeptiska tidskrifter som jag läser med stort nöje och behållning (Skeptical Inquirer, Para-Myt, CENAP Report), men också danska UFO-Myt och svenska Sökaren spelar en framtänkande roll som källor. Man publicerar kritiska artiklar om parapsykologi, astrologi, kreationism, scientologi, Dänikenism och ett band av andra "läror".

Ofta plockar man översättningar ur utländska UFO-tidskrifter och tillfogar en serie ironiska kommentarer. Dessa kan ibland vara litet väl nedlåtande och på gränsen till personangrepp - man känner igen stilen från storebror i USA. Man drar sig inte för att antyda att vittnen (som i t.ex. Cash-Landrum-affären) skulle vara skojare och bluffmakare. Ibland kan man undra hur det är med den etiska känslan. Stilen är generellt att försöka "psykologisera" UFO-fenomenet, men detta sker på ett grövre och mer vulgärt sätt än i t.ex. engelska tidskriften Magonia.

Framförallt gör man narr av trosvissheten hos sina forna UFO-kollegor. Ibland träffar man mitt i prick, andra gånger träffas man nog själv av bumerangen som vänder tillbaka... Den egna trosvissheten är tyvärr ibland minst lika stor. Modigt är det i alla fall - och läsvärt. Själv föredrar jag nog att stå på neutralt territorium någonstans i mitten.

Inom svensk ufologi skulle vi nog behöva några "djävulens advokater" som kritiskt granskade UFO-rörelsen och UFO-fallen på nära håll och från insidan, inte bara från ett skrivbord långt borta. BUFORA i England har sin Stuart Campbell som retar gallfeber på kollegorna i branschen. (Campbell drog bl.a. fram Jan-Ove "Texas" Sundbergs tvivelaktiga Loch Ness-historia i rampljuset). En svensk Campbell skulle med säkerhet röra om i grytan, och få UFO-Sverige att skärpa till sig ett par grader, liksom NIVFO säkert ibland rör om en del i den norska.

Anders Liljegren

NIVFO Bulletin, Et kritisk forum for off-beat-litteratur og pseudovitenskap. Box 2119, N-7001 Trondheim, Norge. 5 nummer/år (varav i regel ett dubbelnr). ISSN 0800-0360. Prenumeration: N.kr 95 insattes på norskt pg 3 46 95 74.

Systrarna Jacobsen, 1954

Norska skeptikergruppen NIVFO har producerat ett häfte med samtida pressuppgifter om en välkänd CE III-bändelse vid Øydalen, nära Mosjøen, den 20 augusti 1954. Systrarna Edith Jacobsen och Asta Solvang var på föraiddagen ute för att plocka bär. Plötsligt upptäcker de en mörkhårig, mörkhyad man i en glänta. Där utspelas en närobservation som mycket påminner om Adamskis första "närkontakt". Mannen hålsar genom att bara saudda med handen. Han talar ett sjungande, oidentifierat språk. Han tecknar olika ringar där han pekar på sig själv i anslutning till en av ringarna.

När den verbala kontakten misslyckas vinkar han åt flickorna att följa med. I en dalsänka står ett blågrått föremål, liknande två grytlock klitrade mot varandra och cirka 3-4 m i diameter. Mannen klättrar in i "tallriken" som stiger till våders och försvinner med ett lätt susande ljud.

Flickorna kommer överens om att inte tala om händelsen. Astas man märker dock att något är galet och får till slut veta vad som hänt. Ryktet sprids och når en journalist. Snart belägras Mosjøen av världspressen. Systrarna görs till åtlöje i många tidningar, men står fast vid vad de först berättat.

Den yttre ramen för historien påminner väldigt mycket om den svenska Bonstenshändelsen, som väckte minst lika stort rabalder här i Sverige, 1959. Två unga, ensamma vittnen ser något som de inte kan bevisa är sant och som ingen annan sett. Den allmänna meningen i Norge tycks ha varit att systrarna (då 24 resp. 32 år gamla) läst om George Adamskis kontakt och påverkats av denna.

Adamskis första bok hade publicerats i Norge något år tidigare. En lokalredaktör skrev till Adamski och fick hans kommentarer i ett långt brev, där han gav flickorna sitt fulla stöd. Kanske hade de bättre behövt stöd från annat håll...!!

Man frågar sig: Vad hände sedan? NIVFO:s häfte ger inget svar, det innehåller bara ett 20-tal pressklipp från 1954. NIVFO uppger att man jobbat fyra år med "grundliga undersökningar" av fallet. Det är märkligt att man då inte ens försökt ta kontakt med systrarna Jacobsen och återintervjuat dem. Deras egna kommentarer till händelsen, 30 år senare, hade ju varit värdefulla! Står de fortfarande för vad de rapporterade?

Vilka reaktioner utsattes de för under dessa år? Åsta grät då en polisman delgav henne sina tvivel. Råkade de ut för några liknande upplevelser, som Adamski förutsade i sitt brev till Norge? Båda beskrevs av hela bygden som högst trovärdiga personer, ändå trodde man inte på dem. Inte ens systrarnas farbror, som befann sig i närheten utan att se vare sig den främmande mannen eller hans "grytlock", ville stödja systrarna.

I ett fall som detta finns säkert dussintals uppslagsändrar till att producera en bättre dokumentation än vad NIVFO gjort. Vad hände t.ex. vid polisundersökningarna? Finns protokollen kvar på något arkiv? Lever polisännen? Varför har NIVFO inte letat fram originalartikeln ur Nordlands Folkeblad? Edith intervjuades av norska radion, som kanske har bandet kvar? Mosjöen-rapporten är knappast ett exempel på att man "vänt på varje sten"...

I Mosjöen-historien ser man ett återkommande mönster som för mig är ett av de absolut viktigaste motiven till att ägna UFO-fenomenet intresse. Hur behandlas UFO-vittnen av omvärlden? Bonstensfallet är ett skrämmande svenskt exempel på hur samhället och omgivningen - grundat på tvivel på en otroligt berättelse - dömer två unga människor till att bli "outcasts". Vad hände i Mosjöen-fallet? Att offentligt berätta om en tefatshändelse är det att döma sig själv till det tjugoende århundradets skampåle?

Anders Liljegren

Jan S. Krogh & Kolbjörn Stenödegård: Mosjöenrapporten. Undersökningar av en kjent såkalt "nærkontakt av tredje grad"-sak fra Øydalen ved Mosjøen, 20 august om formiddagen. 1984, NIVFO, Box 2119, N-7001 Trondheim, Norge. Ringbundet häfte A4, 33 sid. ISBN 82-7351-002-6. Pris N.kr 49.50, portofritt om beloppet insätts på norskt pg 3 46 95 74.

Norskt bortförande?

Norska NIVFO fick ett brev från en person som läst Budd Hopkins bok "Missing time" i norsk översättning. När brevskrivaren läste boken erinrade han sig en del händelser i barndomen som möjligen skulle kunna vara minnesrester av en bortförelse (abduction).

Brevet återges i en liten skrift tillsammans med kommentarer av en Oslo-psykolog. Brevskrivaren har inte velat resa till Oslo för att bli hypnotiserad. Därmed lär vi aldrig få veta vad som ligger bakom den för oss anonyma brevskrivarens barndomsminnen av bl.a. såå, svävande "bussar".

NIVFO: Drømmer, fantasier og off-beat litteratur... 1983,4, NIVFO, Box 2119, N-7001 Trondheim. Duplic., B sidor. N.kr. 10 från NIVFO.

===== AFU Newsletter 30 =====
 =====
 ===== Nyheter från AFU:s horisont =====
 =====

Statliga klipparkiv

Utrikesdepartementets omfattande klipparkiv - och försvarsmyndigheternas pressarkiv - tillhör de nya källor som AFU nu bearbetar för att samla in retroaktiv information om observationer av UFO-karaktär från tidigare årtionden.

I klippsamlingarna har vi hittat omfattande material både om 1930-talets spökflygare och 1946 års spökraketer. Rubriker som "kränkning", "luftfart" och "incidenter", i arkiven från UD, Flygstaben och Marinstaben, bjuder faktiskt på en hel del rådata!

Anders Liljegren

Håkan Blomqvist

ordf. i stiftelsen AFU, har återvänt till biblioteksvärlden, som skolbibliotekarie vid en gymnasieskola i Norrköping. Håkan arbetar då och då "extra" vid Norrköpings kommunbibliotek. Den 6 april berättade han om AFU och den bästa UFO-litteraturen för intresserade kollegor/bibliotekarier inom kommunbiblioteket. Håkan medverkar gärna med liknande "bokprat" på andra orter i mellan-Sverige, mot skälig ersättning. Han nås på tel. 011/14 24 33.

Håkan fortsätter också sitt nedarbetarskap i tidskriften Sökaren. Läsare av den tidskriften kan vänta sig flera intressanta "avslöjanden" om svensk UFO-rörelse, och svenska UFO-fall.

Sven-Olov Svensson

är kanske inte ett av de mest bekanta namnen inom svensk ufologi, eller hur? Ändå var Sven-Olof med redan på tidigt 70-tal, bl.a. som medarbetare i UFO-Information och f.d. Norrköpings UFO-förening. Sedan 1980 har han ersatt Kjell Jonsson som AFU:s lånebibliotekarie och arkivarie. Det är Sven-Olov som skickar ut alla boklån och sköter korrespondensen med våra låntagare, samt håller ordning på våra tidskrifter och pressurklipp.

Fr.o.m. den 6 april 1987 har Sven-Olov sagt upp sig från sitt arbete för att - under ett "sabbatsår" - istället ägna fem timmar/dag åt AFU:s inre arbete. Detta gör han helt gratis och oavlönat - AFU har ju (tyvärr) vare sig någon statlig, kommunal eller privat penningpåse att gräva i!

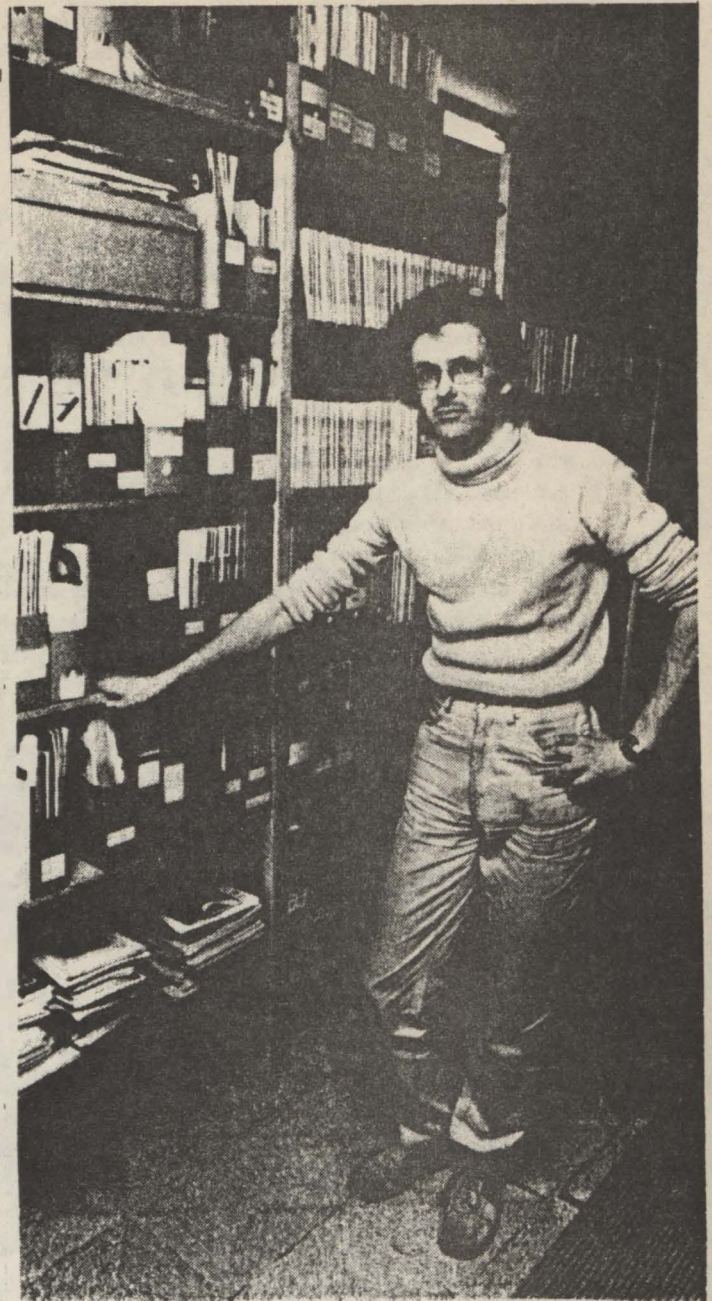
Sven-Olov Svensson har under det gångna halvåret åstadkommit fantastiska resultat. Han har bl.a. ordnat upp och arkiverat Parthenon-samlingen, ett arbete som utgör förutsättningen för Håkan Blomqvists redovisning på engelska i detta nummer. Sven-Olof arbetar nu med två andra projekt: att orda och komplettera AFU:s klippsamling, samt en sammanställning av kontaktfall från hela världen (baserad på AFU:s samlingar).

Sven-Olov finns i AFU:s lokal dagligen mellan kl. 11 och 16 och nås då på tel. 011/13 86 99. Bokbeställningar bör dock, som tidigare, normalt ske per brev. (Lån sker endast till enskild person som det senaste året stött stiftelsen AFU med minst 50 kr, eller motsvarande. Ytterligare upplysningar skickas på begäran).

Sven-Olov Svensson framför en av tidskriftshyllorna i Arkivet för UFO-forsknings bibliotek i Norrköping.

AFU librarian Sven-Olov Svensson in front of one of the magazine shelves in our library.

Foto: Clas Svahn.

FOA-arkivet

AFU har påbörjat kopiering av det rapportmaterial som finns hos laborator Sture Wickerts på FOA, sektion 263. Hittills har försvarets rapportmaterial från tiden 1946-1951 kopierats (totalt omkr 750 sidor), men avsikten är att, i mån av möjlighet att hämta/låna pärnar i Stockholm, och inte minst ekonomi, fortsätta inlånet av försvarsrapporterna.

Från den 1/10 1946 och fram till 1961 sköttes försvarets UFO-rapportering av Försvarsstabens flyg- och luftförsvarsavdelning (Fst/FL). Till avdelningens huvuduppgifter hörde att samordna Sveriges luftbevakning och luftförsvar, bl.a. utvecklingen av Stril-systemet. Man skötte också centralt alla frågor betr. kränkningar och det var här UFO-rapporterna, eller "ryedfenomen" som man föredrog att kalla förekomsten, kom in i bilden.

1961 organiserades Försvarsstaben om varvid Fst/FL försvann, men först 1965 fördes arkiveringen av "ljud- och ljusfenomen" över till FDA 2. På 19 år hade man då samlat in cirka 900 rapporter. Allt sedan 1948, då en särskild instruktion gick ut till alla militära förband, hade man använt stencilerade rapportformulär för att strukturera den information som samlades in om fallen. Formulären kompletteras ofta av brev, militära rapporter och telegram samt kartor och skisser.

En genömgång av de första fem åren ger vid handen att man skötte verksamheten ganska noggrant. Man var "på bättet". Om någon militär myndighet "glömde bort" att rapportera in ett fall, fick man påminnelser från Fst/FL. Stockholms observatorium och Naturhistoriska riksausset konsulterades ofta. När man

hittat lösningen på ett fall skrev Fst/FL både till rapporterande förband och till själva observatören för att meddela resultatet. De vanligaste förklaringarna de fem första åren var flygsplan på hög höjd, meteoror och radiosonder. Ett antal fall förblev oförklarade.

Det totala FOA-arkivet torde omfatta cirka 1.500-2.000 rapporter eller totalt cirka 5.000 sidor (uppskattning!). Tyvärr är vissa pärmar från 1960-talet "ute på vandring" - troligen inom FOA-byggnaden. Om resten av materialet skall bevaras till eftervärlden är det således hög tid att handla! Man kan fundera över vilka resultat som uppnåtts om UFO-Sverige för 15 år sedan hade inriktat sig på sådana väsentliga projekt istället för att lära menigheten meditera över bananer!

Kopiorna av FOA-arkivet kommer att förvaras hos AFU i Norrköping och vara tillgängliga för forskning i vår arkiv- och bibliotekslokal. Forskarplats och möjlighet att köpa kopior finns. Hos AFU finns även GICOFF:s rapportarkiv från perioden 1969-1978 samt en stor klippsamling med rapporter publicerade i pressen. Så småningom skulle vi vilja föra samman de här olika arkiven till ett stort rapportarkiv, där vi också skulle vilja ha kopior av UFO-Sveriges rapporter.

Vill Du för dagen bidra till det här projektet är Du välkommen att skicka en summa på postgiro 49 07 14-3, AFU, Norrköping. Skriv "FOA-arkivet" på talongen så går pengarna garanterat direkt till ändamålet. Att kopiera hela arkivet torde gå på cirka 3-4.000 kronor (om vår kopiator håller sig frisk...).

Anders Liljegren

Bibliotekstjänsts lektörer

Bibliotekstjänst i Lund intar en central roll vad gäller försäljning och distribution av nyttgivna böcker till svenska bibliotek. Bibliotekstjänst har cirka 700 lektörer, ofta akademiker med specialintressen, som bedömer böckerna, ofta redan på korrekturstadiet.

Recensionerna, om högst 120 ord, återges i form av katalogkort i den s.k. sambandslistan. Korten används av de flesta av landets bibliotek som underlag för hur många ex. man ska ta hem av resp. boktitel. Ett bra omdöme = många köpta böcker, ett nedgörande omdöme = inga eller mycket få köpta böcker. Recensionerna trycks senare i en tidskrift, Bokrevy, som bl.a. regelbundet citeras i tidskriften Sökaren.

Under årens lopp har man väl haft anledning att då och då tvivla på kunskapen och omdömet hos vissa recensenter när de bedömt UFO-litteratur, men ufologer är inte den enda intressegrupp som kritiskt granskat Bibliotekstjänsts lektörsomdömen!

I somras antogs AFU:s medarbetare Clas Svahn som lektor i ämnena UFO, forteana, science fiction och astronomi. Vi kan nu se fram mot en mer sakkunnig och kritisk granskning av nygävor inom "vårt" område - förhoppningsvis till gagn för en gradvis sanering av det ibland påvra innehållet på den nya avdelningen B1 på landets bibliotek - dit "tefatslitteraturen" nu förts över från att tidigare ha sorterats under avd. Prd.

Avdelningen "platsannonser"

Vi är intresserade av att komma i kontakt med någon noggrann person, med "ufologiska grundkunskaper" och ett överskott på tid och energi, som vill hjälpa oss att - i projektform - redigera större textmaterial (10-150 sidor). Kunskap i svenska språket, redigering och bearbetning av text är ett plus, liksom egen tillgång till skrivmaskin eller ordbehandlare - ev. kan en bra skrivmaskin lånas ut. AFU har flera omfattande dokumentationsmaterial "liggande" som vi gärna skulle vilja ge ut, men vi ägnar så mycket tid åt att fortsätta att rota i olika uppslag att vi har svårt att hinna med.

Vi behöver också komplettera vår nuvarande arbetsgrupp om fyra personer (Anders, Clas, Håkan och Sven-Olof) med en - gärna flera - forskningsintresserade ufologer som vill jobba med dokumentation och utredningar i syfte att bringa klarhet i UFO-fall och "miljön" omkring dessa händelser. Som "backup" har Du tillgång till ett av världens finaste och mest välorganiserade UFO-arkiv samt vår lilla "stab av ideellt arbetande specialister".

AFU:s inriktning är långsiktig: mot en korrekt och, så långt möjligt, "objektiv" historieskrivning om UFO-fenomenen och deras behandling, framförallt i Sverige. Vårt långsiktiga syfte är därför att samlar eller ta fram underlag och utredningar för att kunna publicera bra och trovärdiga böcker och sammanställningar. Vi struntar i vad andra tror och tänker om UFO, vi vill utreda inte missionera eller övertyga! Vi betraktar oss som "öppna skeptiker". Du kan bo på vilken plats som helst i Sverige och dina personliga egenskaper, utbildning och intressen har större betydelse än Din övertygelse om fenomenen.

Iate minst söker vi någon person i Stockholmsområdet som självständigt kan assistera oss med undersökningar i arkiv och på institutioner där, och/eller någon som vill låna ut en sängplats några gånger om året när vi själva är i Stockholm!

Kontakta: Anders (011/21 15 28 eller 14 46 50), Håkan (011/14 24 33), Clas (0920/105 00, 279 53) eller Sven-Olof (011/13 86 99 eller 0125/320 12). Eller skriv: AFU, Box 11027, 600 11 Norrköping.

Andersen Bogservice

är en dansk servicentral för litteratur om UFO och närliggande ämnen som vi gärna gör gratisreklam för. Per Andersen, styrelsemedlem i SUFOL, driver rörelsen på sin fritid - helt oavlönat. Verksamheten består av antikvariat, import av böcker, sökkartotek för den som letar efter någon speciell bok samt egna utgivningar.

Ärligen utges flera kataloger med dels skandinavisk, dels icke-skandinavisk litteratur. Senaste katalogen omfattar 443 titlar på de skandinaviska språken. Kontakta: Andersen Bogservice, Klingseyvej 28, DK-2720 Vanløse, Danmark. Det går också bra att ringa alla dagar, utom måndag, mellan 20 och 22 på kvällen. Telefon 01 71 96 64.

Noterat

UFologi i sydliga nejder...

I Bertil Schaléns (BAGS) tidskrift "Borderline" läser vi att UFO-Sveriges f.d. ordförande Carl-Axel "CAJ" Jonzon besvarat BAGS undrande frågor med ett brev från Sri Lanka, f.d. Ceylon. BAGS vet inte om detta är en ny permanent vistelseort för CAJ.

Som vanligt är CAJ i luven på alla oss dumma ufologer som har mage att tro att "fakta" och dokumentation kan föra oss litet närmare "sanningen". CAJ är besviken på ufologin. Det fanns en tid då CAJ trodde att hans eget intresse och den egna eldsjällslika drivkraften skulle överleva alla dumma (kalenderbitande) ufologers...

Får vi i all vänlighet lämna ett litet tips till CAJ? Från Tahiti i Franska Polynesien anländer ett vackert frimärkt brev från Claudine Pinet. Hon deltar i en grupp som kallar sig GALACTEUS (varje bokstav där har sin speciella betydelse!) vars mål beskrivs så här, i en flott fyrfärgsbroschyr: "to live a total experience: spiritual, interdimensional, mental, emotional, vital, physical, social and material". Vidare: "GALACTEUS is the gathering of telepathically inspired researchers, creators and spiritual adventurers (and) invite you to live a pluridimensional adventure in a paradisiac environment where is being prepared and realized a contact with civilizations of the Future."

I Claudine Pinets följebrev sägs att "we are also willing to help in every possible manner - even financially - isolated persons who happen to be in a situation of contact".

"For all information, write: GALACTEUS, B.P. 4557 Papeete, Tahiti, Polynesie Française".

Ännu en dansk bibliografi

Per Andersen är danska SUFOL:s datakonsult, men har det senaste året även startat en bokhandel, Andersen Bogservice, där han säljer både ny och begagnad dansk och internationell litteratur, med tonvikt lagd på UFO och andra oförklarade fenomen.

Andersen har på eget förlag sammanställt, och gett ut, en UFO-bibliografi över de 143 böcker eller bokliknande utgivningar som finns på danska åren 1950-1985. Bibliografin bjuder även på en kronologisk översikt, ett ISBN-register, titelindex samt person- och sakregister, och är den mest kompletta förteckningen hittills över danska UFO-böcker.

Per Andersen: Bibliografi över dansk UFO-litteratur 1950-1985. 1986, Andersen Bogservice, Klingsevej 28, DK-2720 Vanløse, Danmark, häfte A4, 49 s. ISBN 87-89018-00-1. Pris: 46 danska kr från postgiro 9 05 33 44.

Årsbok om UFO-litteratur

UFO-Myts huvudredaktör Kim Möller Hansen har sammanställt en årsbok om UFO-litteratur från västvärlden. Häftet på 52 sidor innehåller aktuella (och korrekta!) adresser/referenser till böcker, bokhandlare, föreningar, tidskrifter m.m. Totalt innehåller årsboken ett dussintal längre bokrecensioner samt ett 20-tal kortare omnämnanden.

Flertalet av recensionerna är hämtade och översatta ur utländska tidskrifter som Journal für UFO-forschung, MUFON UFO Journal, FSR och IUR. Referaten täcker inte någon särskild årsklass av UFO-böcker. Här finns UFO-litteratur från hela 80-talet med. Urvalet av titlar speglar allt från det mest seriösa till det mest stolliga. Recensentererna har oftast märkt var stolligheterna sitter.

Det här är en alldeles utmärkt idé, som är tänkt att fortsättas varje år, men varför namnet UFO-Vision? Redaktören hänvisar i inledningen till (de recenserade) "författarnas ufologiska visioner", men nog skulle man kunna hitta ett lämpligare namn: UFO-Litteratur? UFO-Biblioteket?...

Kim Möller Hansen (red): UFO-Vision. Årbog for ufo-litteratur 1987. 1987, SUFOL, Postboks 6, DK-2820 Gentofte, Danmark, häfte A4, 52 s., ill. ISBN 87-87628-30-9, ISSN 0902-2341. Pris 78 danska kr till danskt pg 9 11 77 25.

ICUR-kommittén

I samband med den internationella UFO-konferensen i London i somras valdes ny styrelse i ICUR, International Committee for UFO Research. De senaste fyra åren har ICUR:s arbete skötts av Bertil Kuhlemann i Stockholm och hans kollegor i Projekt URD, Bertil Kuhlemann har också varit ordförande i ICUR.

Hu hade Kuhlemann av sagt sig och ersattes av Robert Digby, från engelska BUFORA. Walter Andrus, MUFON, USA blev vice ordförande och Stephen Gamble resp John Spencer (båda från BUFORA) valdes till sekreterare resp. kassör.

ICUR syftar bl.a. till att få en standardisering av UFO-undersökningar till stånd. Man försöker ta fram en manual (lärobok) för UFO-undersökningar. Man forcerar nu också arbetet på ett nytt klassifikationssystem, avsett att ersätta Allen Hyneks från 1973 (NL, DD, RV, CEI, CEII, CEIII).

Endast ett fåtal organisationer har ännu engagerat sig i ICUR:s arbete, framförallt engelska BUFORA, amerikanska MUFON och danska SUFOL.

Källa: The Journal of Transient Aerial Phenomena, v.5., n.1

Bra årsbok om UFO

Jenny Randles, engelsk ufologis okränkta drottning, bar inom ramen för BUFORA (den brittiska riksorganisationen) låtit publicera en liten årsbok 1985. Häftet innehåller små uppsatser som beskriver UFO-forskningens nuläge i Australien, Danmark, Frankrike, Italien, Norge, Sverige, Schweiz, England och USA. Dessutom ges exempel på bra fall från de olika länderna, en förteckning över böcker utgivna 1985, en fin och aktuell adresslista samt litet annat snällt och gott.

Häftet är en alldeles utmärkt sammanfattning av det något brokiga nuläget i olika länder. Många engagerade inom UFO-Sverige skulle ha god nytta av att läsa denna information för att vidga vyerna litet. Av listan på de bästa artiklarna i engelskspråkiga UFO-tidskrifter framgår att svensk ufologi inte är särskilt framåt. Inte en enda av dessa nitton artiklar har översatts och publicerats i UFO-Aktuellt, eller någon annan svensk tidskrift, såvitt jag kommer ihåg (nåjligen i Karlskogas ambitiösa Svävare...).

De som inte kan engelska har svårt att komma undan ansvaret att läsa UFO-årsboken, för Per Andersen har helt sonika gett ut en dansk översättning (referat, se även Sökaren nr 8/87), som dessutom är illustrerad. Skyll inte på att danska är svårt! Försök!

Anders Liljegen

Jenny Randles (red.): The UFO World '86. 1986, BUFORA, 16 Southway, Burgess Hill, Sussex RH15 9ST, England. Häfte A4, 32 sidor. Pris: £1.75.

Jenny Randles (red.): International UFO-årbog 1986. 1987, Andersen Bogservice, Klingesvej 28, DK-2720 Vanløse, Danmark. Häfte A4, 59 sidor. ISBN 87-89018-02-8. Pris: 64 danska kronor.

Para-Nyt

Danska bibliotekarien Willy Wegner intervjuas nr 3/1987 av Sökaren. Wegners tidskriftsutgivande karriär har gått via Dansk UFO Tidskrift, Uforalia, Skeptica och nu Para-Nyt. Precis som många "troende" i Danmark har även skeptikern Wegner tagit för sig en allt bredare bit av den söta danska fenomenkakan.

Para-Nyt, liksom föregångaren Skeptica, ägnar sig följaktligen inte bara åt UFO. Senaste numret har Wegners egen version av hur "kontaktnannen" Cedric Allingham nu avslöjats efter mer än 30 år. Den som vill läsa hur astronomen Patrick Moore drog gick med hela den "ufologiska" världen, kan också rekommenderas engelska Magonia (nr 23, juli 1986) eller amerikanska Fate Magazine (mars 1987). Wegners Para-Nyt är ett välredigerat litet häfte som utkommer oregelbundet.

Anders Liljegen

Para-Nyt, Postboks 131, DK-8300 Odder, Danmark. Skriv och beställ, inbetalningskort medföljer varje ny utgåva. Utkommer oregelbundet, 1-3 nr/år. ISSN 0901-201X.

Bibliotekskatalog

Willy Wegner driver ett bibliotek som han kallar Skeptica-biblioteket. Bibliotekets katalog per 1986 har utkommit. Den omfattar 1.531 titlar. Den äldre delen av samlingen, som härstammar från dåvarande Dansk UFO Center, är koncentrerad på UFO-ämnat, medan nyförvärven på senare år har en bredare inriktning på alla former av "off-beat-litteratur". Skeptica's bibliotek har inte samma öppenhet som AFU:s lånebibliotek, men kanske är det inte helt omöjligt för någon med seriöst uppsåt att få healan mot ersättning för porto och andra kostnader?

Willy Wegner: Katalog '86. Off-beat litteratur og pseudovident-skap i Skeptica-biblioteket. 1986, Wegners forlag, Postboks 131, DK-8300 Odder, Danmark. Ringpårn, 282 s., register. ISBN 87-88685-06-3. Pris 350 danska kr inkl. porto/paket. Insattes på danskt postgiro 1 09 50 72.

===== AFU Newsletter 30 =====

===== AFU special report =====

Parthenon Inc.
- the genesis of
Swedish UFO cultism

by Håkan Blomqvist

In November 1985 I met, for the first and only time, Miss Edith C.M. Nicolaisen - known as "Nic" among her friends - in her apartment in Helsingborg. She was then an old, sick and very frail woman bound to her bed, surrounded by thousands of UFO books, magazines, clippings and correspondence, indicating her thirty years of involvement in Swedish ufology as the founder and director of the publishing house Parthenon.

Mr. Carl-Anton Mattsson, chairman of UFO-Nyköping, had convinced Miss Nicolaisen that his group could continue her publishing venture. This also meant that Parthenon's huge collection of UFO material was donated to Archives for UFO Research (AFU) in Norrköping. An important contribution to UFO-research in Sweden.

While Carl-Anton and I crammed large boxes with UFO literature, Edith constantly reminded us of the importance of our mission to continue working for the new age and to reach as many as possible of the Swedish youth with the message of the space brothers. A little more than three months later, on February 28, 1986, Miss Nicolaisen died. By a peculiar and sad coincidence this was the same day that the Swedish prime minister Olof Palme was assassinated in Stockholm.

No single person has had such an enormous influence in fostering the UFO-myth in Sweden as Edith Nicolaisen. Without her, Swedish ufology would probably have taken quite a different course.

This remarkable lady was born on March 19, 1911 in Farnua, Denmark. When very young a clairvoyant lady told her that an important mission for God lay in her future. As a young woman she spent eight years at various universities in Europe, studying language and philosophy. After the war she had plans to marry an American soldier and move to USA, but the young man died and she felt that this was part of her heavy karma.

In 1949, she found a book by Rudolf Steiner and in the years to come read everything on subjects like anthroposophy, theosophy and various rosicrucian teachings. The great turning point in her life occurred in the summer of 1954 when she read "Flying saucers have landed" by Leslie/Adamski. For years she had longed for a mission in life. Finally the doors had opened. She decided to walk the path of the lonesome pioneer for the UFO and the new age cause, and to choose Sweden as her field of work. Because of her career as a saleswoman she had many contacts in Sweden.

She corresponded with George Adamski from August 1954, and after two years received the translation and publishing rights for his books. By working 14-16 hours every day she saved enough money to start her own publishing house.

Miss Nicolaisen was always very reluctant to tell of her own UFO experience. She never gave an interview and there are very few photographs of her. However, in a letter to the Cosmic Brotherhood Association (CBA) in 1967, she revealed:

"In November 1955 on a moonlit evening between 22-23 p.m. about 15 km south of Linköping while waiting in my car for a train to pass, I suddenly caught sight of a beautiful green light far above the railway-line's green signal-light. In order to see better I rolled down the car-pane on the left side and put out my head - and there a few hundred meters above ground a big bell-shaped "Flying saucer" with portholes and landing gears was suspended in the air.

"In the clear moonlight it looked like a magnificent silhouette of the world-famous Venusian scout-design. From one side of the portholes shone a shaft of green light and from the other side a shaft of orange light. (The colours and the intensity reminded much about our most beautiful neon-light advertisements.) As I had time to watch this "silhouette" suspended in the air for 2 or 3 minutes before it disappeared of sight, I noticed the details as above described. The next day a local newspaper reported that five people south of Linköping had observed a "flying saucer". The description of the observers tallied with my own observation." (1)

This and a few other observations convinced her that the experiences of George Adamski were true. Oddly enough she never mentioned this observation in her correspondence with Adamski. I have been unable to find the mentioned newspaper article or other witnesses to her sighting. Because of this sighting, and similar experiences, Miss Nicolaisen was convinced to be under constant observation and protection from "our Venusian friends".

The UFO cult can in many respects be regarded as an offshoot of the theosophical movement. Before her UFO interest Edith Nicolaisen was active in anthroposophical and theosophical groups in Denmark. She was a close friend of Mr. Otto Viking, Liberal Catholic bishop of Denmark, who also wrote a contactee-like novel, "En klode griber ind" (A planetary intervention). (2)

When she started her publishing house on October 14, 1957, Miss Nicolaisen chose three theosophical women as board members: Brita Rodosi, Rut Lindberg and Sonja Lilienthal. Miss Nicolaisen moved to Helsingborg, Sweden, and in October 1957 "Flying saucers have landed" by Leslie/Adamski was published. This first book received very unfavourable comments in the Swedish press. Most reviewers regarded it as science fiction and pseudo-philosophical nonsense.

With this classic tone, UFO cultism made its debut in Sweden. Only two books had been presented earlier to the Swedish public: "Behind the flying saucers" by Frank Scully and "Flying saucers from outer space" by Donald Keyhoe. Not until 1966 did a scientifically oriented UFO-book by a Swedish author appear with "De flygande tefaten - dokument och teori" by K.Gösta Rehn.

The day Edith Nicolaisen officially started Pathenon Inc. in Sweden, was to become a memorable day for her in many respects. She gave this version of what happened in a letter to Daniel Fry:

"The day I started, on the 24th October, I got a direct and visible greeting from our interplanetary friends! I woke up earlier than usual with joy and anticipation at heart... at 08.00 o'clock I had placed myself at the writing table. Shortly after something made me look out of the window and I saw a silver disc passing. Wearing no glasses (I am short-sighted) at the moment, I could not see it clearly and I felt a great disappointment afterwards. But about 20 minutes later another disc came rolling along an invisible line at a distance of about 200 meters and in the meantime I had found my glasses. When I appeared on the balcony and sent my greetings of welcome waving my hands to them, it stopped and lingered a while before it shot off in the far distance. It was spheric of form and much larger than the full moon and shone like silver in the October sunshine..." (3)

This observation even more convinced her that she was under divine guidance and soon would be taken up for a ride in the saucers to meet the wonderful space people.

From a psychological point of view all the experiences of Edith Nicolaisen must be taken with a grain of salt. She worked 14-16 hours every day, sometimes even more, lived on vegetables and raw fruit juices, and constantly pushed herself to the point of

breakdown, physically and psychologically. In a letter to one of the board members she once complained: "...my whole nervous system has been severely damaged because of overstrain so I am living in a state of intoxication". (4)

She pushed herself with a fanaticism and intensity that few co-workers could cope with. And she demanded total dedication to the UFO and new age work. Consequently most co-workers left Parthenon sooner or later, which made Edith even more bitter and hardworking. She was essentially a very lonely and frustrated woman. A type often found in various esoteric and new age cults.

Her best friend in Sweden was a wellknown woman - Evgenia Reinfeld. Born in Russia before the revolution this famous psychic - also known as Babusjka - claimed telepathic communication with Venusians. Edith Nicolaisen had complete trust in this psychics' revelations and consulted with Evgenia on every move she was to take with the publishing house: which books to translate, who should do the translation and even the colour of the book covers.

An important activity for Miss Nicolaisen was to inspire the formation of as many UFO- and new age groups in Sweden as possible, especially among the youth. During the late fifties and sixties several local groups formed as the result of Parthenon's sponsoring. Naturally they were heavily influenced by the cultist literature available.

Edith Nicolaisen's greatest project in 1958-59 was the translation and publishing of George Adamski's classic "On board the space ships". This endeavour initiated, however, a conflict which almost ruined the newly started company. Mrs Rut Lindberg, one of the board members, agreed to do the translation but gave up because of lack of time after finishing two chapters. Instead the work was handed over to Mrs Brita Rodosi, another board member, who had the translation ready by May 1958.

The manuscript was then sent to the journalist and author Mr. Allan Lundin for perusal. Mr. Lundin found the translation too

literal and heavy, and revised it considerably, e.g. changing the past tense to present tense. This revised manuscript was then sent to the printer.

When the book was published, Mrs Rodosi - the original translator - became furious when she found out that her translation had been revised. She immediately wrote a letter to George Adamski and claimed that his book had been made to look like a science fiction story. Adamski, naturally, forbade all distribution of the book.

Now followed a storm of accusations, personal intrigues and heated discussions about who had been translating what. On December 5, 1958, Lindberg and Rodosi resigned from the board of Parthenon. They accused Miss Nicolaisen of being a fanatic and impossible to cooperate with.

Miss Nicolaisen didn't take any notice of the Adamski veto and distributed the book herself to various book-sellers around the country. She did this with the police in her heels as Lindberg and Rodosi had shown the Adamski letter to local police in Stockholm. By the end of January 1959 enough books had been sold to cover the book printer's costs. Without this move Parthenon would have gone bankrupt. Later, Adamski gave his permission to distribute the Swedish book.

During the years 1958 to 1964 Miss Nicolaisen visited all major schools in Sweden from the north to the south, all public, research & specialist libraries to inform about the new age and to sell Parthenon books. Her work was like a one-man or rather one-woman crusade for the new age philosophy of the spacebrothers. In spite of all her efforts Parthenon's literature didn't sell very well. Without idealistic and enthusiastic donors many books would never have been published.

From 1970 Parthenon began a steady decline. Donations were reduced and the great age of UFO cultism had passed away. During the 70's only small booklets were published, e.g. translations of "Light on the cosmic path" by Anthony Brook and "Naturespirits" by Ogilvie Crombie.

The new age that Miss Nicolaisen so intensely worked and hoped for, would, judging by the Parthenon literature, be an age of confusion and superstition. In spite of her academic education she never understood the psychological dangers nor the large contradictions in the cult literature published. She freely mixed psychic revelations with UFO-contactee philosophy.

To build your life and worldview on the flimsy and pseudophilosophical nonsense of the "space brothers", or some spirits, can be a very bitter experience, as many cultists have found out at great cost. Miss Nicolaisen also believed in all sorts of prophecies of catastrophes soon to come, which she used as an argument to raise money from idealistic donors.

George Adamski was always very careful to explain that his experiences were physical, the saucers technological products and the brothers "no goddam spooks". But Miss Nicolaisen, being essentially a Christian mystic, had a slightly different point of view: "Only the few understand that UFOs/IFOs are the forerunners of the return of Christ. But this we cannot preach because people will not listen to us then" (5), she wrote to one of her friends in 1962. The saucers were from the etheric dimension where also the angels originated, and negative space people came from the inner earth, she believed.

I have spoken to several of the early co-workers of Parthenon and generally they have been very harsh in their criticism of Edith Nicolaisen: fanatic, slave driver, unreliable, hysterical are some of the comments.

It stands very clear that the work and activities of Parthenon held back serious and scientific UFO research in Sweden at least ten years. From 1957 to 1966 the only UFO literature found in bookshops was of the cultist variety: Adamski, Fry, Stanford, Telano, etc. Educated people with a natural scepticism thus shunned the subject. But, of course, nothing is entirely black or white: Parthenon's enormous collection of UFO material: books, magazines, correspondence and newsclippings -

catalogued and registered in the AFU collection - is now of great value for further research. So when all is said: the old lady still deserves some credit and good words in the history of Swedish ufology.

Notes:

1. Letter to Mr. Yusuke Matsumura, CBA, Japan, April 22, 1967.
2. Otto Viking: En klode griber ind. Privately published, Denmark, 1961.
3. Letter to Daniel Fry, July 19, 1959.
4. Letter to Brita Rodosi, December 28, 1956.
5. Letter to Mr. Sven Schalin, June 29, 1962.

===== AFU Newsletter 30 =====

===== Contactee controversies =====

New books on UFO contacts

It all began on a December night in 1985. The night was cold and cloudy and outside the Strieber family's house, in upstate New York, the snow was falling. Whitley Strieber and his wife Anne tucked in at ten o'clock; an hour later they were both asleep.

Their rest was interrupted. A noise from the living room downstairs woke Whitley Strieber. A peculiar swirling noise from beneath made him look at the bedroom-doors. The sight made him wide awake. Not only were the doors moving, but beside them stood a strange figure, looking at him.

"I was quite shocked, but what I was seeing was so strange I had to assume that it was a dream", writes Strieber in his book "Communion" (Beech Tree Books, 1987).

A few moments later the figure was close to the bed and the terrified Strieber got a closer look. The small creature had two dark holes for eyes and a black downturned line of a mouth. Then it was gone.

The story of Whitley Strieber and his experiences surpasses everything I've read before. Strieber's encounters are not only strange but frightening. They could be taken from a book of Stephen King.

Strieber tells a story so astounding that it is very hard to believe. If it is true - which the author alleges - our world is not in our own hands but may just be a cosmic playground of uncertain purposes. I really hope that Strieber is wrong. The way the strange visitors are using Strieber, for a purpose he does not understand, makes me consider them as a threat.

Under hypnosis, Strieber recalls a frightening experience. The creatures bring him aboard a mysterious craft, where he meets an old visitor, with skin-like leather, who puts a long instrument into his body. Terrified he screams and begs the old visitor not to do so, but she just answers: "we do have a right".

A couple of minutes later it is all over and Strieber hears a voice: "You are our chosen one".

"I don't believe that for a minute", writes Strieber. "It's ridiculous."

Maybe it isn't. The rest of the book indicates that Strieber may well be a chosen, even if he is not alone. In the last chapters he meets other contactees with similar experiences. Their stories make the reader wonder how common these kinds of confrontations really are.

The events of the 26th of December was only the beginning. The visitors continued to come and Strieber got more and more worried about his state of mind. He tries hypnosis and more details come through.

Though dubious in the beginning, he soon realizes that the visitors had followed him during his whole life. From time to time they had tampered with his life in ways beyond our comprehension. Memories, which at first didn't seem important, emerge, and with them an understanding that a power much greater than anything he had met was keeping a close eye on Strieber and his family.

One particular visitor, portrayed on the book cover, becomes, more or less, Striebers contact with "the other side". Looking like a giant bug with bald head, slanted big eyes and horizontal lips, Strieber decides to call the visitor "she".

This is, by all means, the most horrifying book on UFO's I've ever read. Striebers confrontations with these "beings" (this is not an accurate description but I can't find a more proper word) are miles away from Adamski, Fry, Klarer and other (infamous) contactee stories. These appearances are evil and frightening, and they are treating people like we were all animals. They gain access to our minds without asking anybody for permission.

But maybe they aren't evil. Maybe they do think of us as animals in the same way as we do with cows and sheep. Maybe they are just trying to help us...

One day in March 1986 Whitley Striebers nose began to bleed. The same happened to his son and wife. After a while they all found small knots in their nostrils. Later Whitley found two small triangles inscribed on his left forearm. Somebody, something, messed with their bodies. And with their minds.

"Coaleunion" is a very good reading. When you have started it is impossible to stop. Every now and then you pause, thinking: "can this really be true?". It is indeed a frightening book with visitors overtaking peoples minds. An invasion from within, turning people to something we are not able to foresee. This is just the beginning. How will it look in the end?

Whitley, himself, is not afraid. Maybe because he really has changed. His mind may have adapted to the visitors way of thinking. If there are any visitors. Strieber:

"If mine is a real experience of visitors, it is among the deepest and most extensive as yet recorded, and I hope it will be of value if they emerge. If it is an experience of something else, then I warn you: This "something else" is a power within us, maybe some central power of the soul, and we had best try to understand it before it overcomes objective efforts to control it."

If Whitley Striebers account is correct it sure is time for a warning. Is somebody listening?

A contactee of quite another kind is the Swiss citizen Eduard Meier. His story has been told many times during the years. This time the turn has come to Gary Kinder, who after three years of investigation, brings us his book "Light years" (Atlantic Monthly Press 1987).

Kinder writes in favour of Meier. Witness after witness is brought forward to tell that they put trust in him. As a result the skeptical reader begins to wonder if, after all, Meier may be telling the truth.

The case of Eduard Meier is slowly biding in the past. His best years are over and Meier himself has become a silent and introverted man, reluctant to speak with visitors. Even the visitors from the stars have ceased to come.

But it has been different. To prove his case Meier has produced a never ending flow of very good pictures. Several times, each week, he was "called for" by the space-people, and went out in the woods to speak with them. The pictures he took were crystal-clear close-ups, so good that most people think they are too good to be true.

In his book Gary Kinder interviews Robert Post, head of the photo lab at NASA's Jet Propulsion Laboratory. I quote: "From a photography standpoint, you couldn't see anything that was fake about the Meier photos. That's what struck me", he says.

But here is a problem and Kinder is very aware of it. No original negatives have been put under analysis. Meier's pictures have been duplicated so many times that no one can tell which generation they are. Meier kept the pictures in boxes or albums in his house in Schindluti, where occasional visitors - and there were hundreds - put them in their own pockets for souvenirs.

What Post analyzed could have been a copy of a copy. Or even worse.

And there are other problems too. The unusual metal samples that Meier allegedly found during one of his contacts are also gone. All that is left to analyze are the stories, notes and tape recordings from Meier himself, or from people living near him.

One must also remember that Meier has never been caught in the act. If he is a fraud and illusionist he is one of the best this world has seen. His stories are fantastic and includes teleportation, telepathy and time travel, besides traveling space with the wonderful Senjase from the Pleiades. So fantastic, indeed, that most people dispatch them without any investigation at all.

Nobody has ever seen Meier fake the pictures. And on the other hand: nobody has ever seen Meier being teleported either. (Even if Kinder presents one story where Meier was allegedly observed seconds after a teleportation).

Maybe the only way to handle Meier's stories is to wait for the big breakthrough and see if everything will fit together. After three years of investigation, Gary Kinder summarizes the case on the last lines of his book: "Finally I realized...that the truth of the Meier contacts will never be known."

This conclusion may be the only one we possibly can make of the Eduard Meier case.

Clas Svahn

Whitley Strieber: Communion. A true story. Encounters with the unknown. 1987, Beech Tree Books, hardcover, 300 pages, \$17.95.

Gary Kinder: Light years. An investigation into the extraterrestrial experiences of Eduard Meier, 1987, Atlantic Monthly, hardcover, 266 pages, \$18.95

Meier's philosophy

Famed (and much doubted!) Swiss contactee Eduard "Billy" Meier issues his philosophical thoughts in a number of documents and publications. The most recent one reached us from Meier's Senjase Silver Star Center in late April. The booklet addresses the problems of violence used by society as a tool of revenge, and of overpopulation in the world. Meier's simplified reasoning prohibits the use of brutal punishments but proclaims rigid systems for marriage and birth control. Sterilization, castration, or seizure of the children unwanted by Meier's future society seem to be ideas in conflict with Meier's general wish for a more human society.

Anders Liljegren

Eduard Meier: Folter, Todesstrafe und Überbevölkerung. Torture, death penalty and overpopulation. 1987, Senjase-Silver-Star-Center, CH-8499 Hinterschaidruti, Switzerland. Booklet, 52 pages. Half of the text in German, half in English. No price stated.

A "pioneer story"?

In between documented reports of UFO:s (and other phenomena), and science fiction, exists a "gray zone" of stories and fantasies that most critical people judge to be cock-and-bull stories. In the late, previous century there were "pioneer stories", strange but untrue stories told in front of the log-fire. We have seen several "airship reports" transform into such "pioneer stories", notably the Aurora crash and the Alexander Hamilton calf-napping.

The Swedish publisher Edista, headed by Bertil Kuhlmann, has recently published the Swedish translation of one story of this type: William George Emerson's The Smoky God. The booklet tells the story of a Norwegian, Olaf Jansen, who with his father travel to the North pole where they find a strange inner world. The story was first published in 1908 by an author best known for his popular Western stories. It was republished by Ray Palar in the series "Inspired Novels".

Personally, I think that the publication of a story like this reflects rather badly the lack of criticism and seriousness by it's publisher, who also happens to be the now past chairman of ICUR, the much publicized international committee for co-operation in UFO research.

Moreover, this also give me a reason to say that, from having read Mr. Kuhlmann's preliminary script for his presentation of Swedish ufology at the Washington MUFON International conference, this summer, AFU co-workers have an unanimous impression that Mr. Kuhlmann is out-of-touch with the history of Swedish ufology, as well as it's present status. As far as I know, Mr. Kuhlmann has no vote of confidence from any Swedish organization except his own Project U.R.D., which has now ceased active operation.

Anders Liljegren

William George Emerson: Den rykande guden, eller en resa till den inre världen. 1985, Edista, Kuhlmann & Co., Stockholm. Booklet, 51 s. ISBN 91-86350-05-6.

"UFO glasnost" in Russia?

The local Estonian UFO research group, which has existed for many years, was officially approved by the government on May 28, 1987. The group can now work openly, and more actively, as "The Commission for Registration and Analysis of Anomalous Environmental Phenomena". The commission is led by Jaan Saar and Igor Volke.

The first official Russian-produced UFO book has been published in 1987, another sign of the more open Soviet society. A translation of Donald Menzel's very first book appeared in the 1950's, but this is the first authored by a Russian (excepting Samisdat, the unofficial, type-written and copied literature).

The transcribed name of the book is "Tema voda vo oblatseh..." and it's authored by Vladimir Gakov. The book, welcomed by Russian ufologists, takes a mildly sceptical stand on the UFO theme. The pocket sized work has been printed in no less than 200.000 copies by "Politizdat", an editorial house for political literature.

Heikki Virtanen

Advertisement

Forecast of catastrophies

Changes in the Sun between June 1989 and November 1990 will cause serious gravitational disturbances of all the planets, and will cause a wave of earthquakes on Earth in the late 80's and early 90's. This is the theory put forward by a Swedish researcher Göran Windelius, who has been studying the links between seismic activity, tides, climate changes and interactions between the bodies of our planetary system.

The booklet "Tidal and Seismic Mechanisms" describes the author's calculations, which will soon be expanded in a book titled "The 1990 Solar Event".

"As you explain, it has far-reaching implications for the understanding of climate and terrestrial earthquake activity, so that it is a work that should be read by responsible people everywhere". (Rhodes Fairbridge, Columbia University, New York).

Göran Windelius: Tidal and seismic mechanisms, and forecast of seismic activity 1988-1991. Translated and illustrated by Peter Standfast Tucker. 1987, NTB, Nyköping, Sweden. 64 pages, illustrated.

Available from the publishers: NTB, c/o Mattsson, Tunavägen 37, S-610 53 Enstaberga, Sweden. Prices: \$10.00, or 85.00 Sw.kr. (SEK).

The history of ufology

A masterpiece bibliography

Now and then a member of "the UFO community" produces a work that makes you proud of being a proponent of ufological study. This does not happen very often, however, because UFO literature abounds with nonsensical or trivial pieces that makes you blush. A few high quality books from the past would be Allan Hendry's bible for field investigators, The UFO Handbook (1979, Doubleday, New York) and Ronald D. Story's The Encyclopedia of UFOs (1980, Doubleday, New York).

For several years I have thought that academic libraries and students would very soon be "on the market" for collections of UFO literature, even of the trivial kind, to supplement for their disinterest during four decades that have passed. Now George M. Eberhart, makes a similar prediction in his monumental work UFOs and the Extraterrestrial Contact Movement: a bibliography:

"..as popular culture collections increase in importance and as the implications of the Extraterrestrial Contact Movement become recognized by sociologists, I predict that more academic libraries will seek to preserve this unique cultural resource. Special collections in science fiction and radical American politics, were at one time considered too frivolous for preservation, but now their relevance is well established".

Thus Eberhart makes the point that ufology is, in its own right, a worthy field of study. You don't have to believe in any of the Hynek's, Klass's or Adamski's. UFOs have become a powerful sociological fact. As such, it can't be denied and you can make a science of it at that level -- quite apart from the issues of whether UFOs are "new phenomena", "extraterrestrial spaceships", "psychic", or anything else.

By collecting no less than 15.613 references to books, non-UFO periodicals, scientific journals, government documents, films, TV shows, etc. Eberhart proves the powerful wave of public interest these strange signs in the sky have produced since medieval times and, particularly, since 1947. Eberhart has provided the interested academic librarian with a most useful list, to help him pick up the pieces lost.

This reviewer has been involved in compiling and/or producing a just few of these 15.000 references, particularly the bibliographies Eberhart lists as number 1 (the AFU library catalogue) and 28 (Kjell Jonsson's Swedish bibliography). From these experiences I have some idea of the hardships behind such a work. Still Eberhart's work is more than ten or twenty times as comprehensive as any of my projects and what's more - it seems it's all correct! How did he do it?

For coverage of the Anglo-American scene this work is so complete that, by far, it outdates every previous effort: Lynn Catoe's (1969), Martin Sable's (1967 & 1978) and Tom Lind's (1982). Eberhart, who is a professional librarian and bibliographic consultant for the Center for UFO Studies, found no

less than 5.500 monographs (books, booklets) in English that had at least some mention of the UFO or ET Contact themes. He found another 2.200 monographs from 36 foreign nations. Did you know that UFO literature was that extensive?

To thumb through Eberhart's 158 chapters, each representing a sub-theme and each one starting with an informed overview by the author (or sometimes by contactee specialist J. Gordon Melton), is like travelling through known, and unknown, territories. You recognize obscure book titles and articles you had long ago forgotten, but more often you are amazed by references that you'd never heard of.

Eberhart even references the Scientific journals Charles Fort used for his Books, and forgotten sources for the stories of century-old "astral contactees" like Emanuel Swedenborg. When you have started this journey in Eberhart's company, it's difficult to stop, and you discover that time has passed way beyond midnight, night after night!

Eberhart's bibliography is divided into two volumes:

The first volume centers on Unidentified Flying Objects. Here you will find among General Works: previous Bibliographies, as well as Encyclopedias and Sourcebooks, UFO Material in Non-UFO Books, plus references on UFO Propulsion. A large section focuses on Case Studies divided into 17 chapters, ranging from IFOs/Hoaxes, Ball Lightning, Earthquake Lights, UFOs on Radar and The Tunguska Event, to Abductions and Crash/Retrievals.

Other sections include: UFOs in the Sea and in Space (six chapters), Historical UFOs (two chapters), UFOs and Sociology (six), UFO Investigation (two), Foreign-Language UFO Monographs (36 chapters, one for each country), UFO periodicals (from 38 countries), Special Materials (government documents, conferences, unpublished papers, dissertations and theses (no less than 22 of that kind), books for children, comic books) and Related Phenomena (Sonic Anomalies, UFOs and Monsters and Mysterious Disappearances and the Bermuda Triangle).

Volume two covers the Extraterrestrial Contact Movement: Contactees (nine chapters including George Adamski and the Men in Black), Ancient Contact (three chapters on the "von Däniken type" of literature), Prehistoric Cultures (eight chapters), The Hollow Earth (three chapters), Science Fiction (including UFO or Contact-Related Film and UFOs on Television) and, finally, Extraterrestrial Intelligence (two chapters).

Periodicals referenced for UFO-related articles range from occult magazines, via Fate and Fortean Times, to newsstand publications and scientific journals. Specialized UFO journals are referenced only once, as periodicals - not for their individual articles.

In fact, an article index to UFO magazines would be a formidable task: I once started a card index of FSR (Flying Saucer Review). After about ten volumes I ended with 2.000 entries, and there are now another twenty volumes. Eberhart's decision to exclude UFO magazine articles is quite understandable and, at least, it leaves something for future bibliographers to do.

Personally, I must admit that I am overwhelmed by the diversity and ambition behind Eberhart's books. He is not only a reference librarian, but he is also an active ufologist and field investigator so he knows the movement from the inside. If anyone should claim to be an "expert on UFOs" this ought to be Eberhart. Since he has personally seen most of his 15.000 references at libraries and private collections throughout the US, he must have gotten a unique insight into the subject.

For our work here at the AFU library Eberhart's bibliography is probably the most indispensable tool we have yet received. For instance, "before Eberhart", I had a project to go through our collection of Fate Magazine's to check for any articles on UFO's in the WWII era to complete our picture of "pre-ghost

rocket" years (for Project 1946). I had spent 10 or 15 hours thumbing through some 130 of the early issues up to 1964. Eberhart's chapter 33, "UFO cases 1651-1945", saved me days of patient search through the remaining 22 volumes of our Fate collection. Thank you!

I doubt that anyone will ever attempt to repeat, or beat, this remarkable work on the Anglo-American pre-1985 period. It will be an epic; a classic. Costly as it is, it will be well worth your investment if you have a serious interest in finding the sources behind any UFO theme. You'll never find a better bibliography.

Anders Liljegren

George M. Eberhart: UFOs and the Extraterrestrial Contact Movement. Volume One: Unidentified Flying Objects. Volume Two: The Extraterrestrial Contact Movement. Foreword by Dr. J. Allen Hynek. 1986, The Scarecrow Press, Metuchen, N.J. & London, hardcover, 1.298 (810 + 488) pages, illustr., name index, periodical index, organization index. ISBN 0-8108-1919-8. Price: \$97.50 from The Scarecrow Press, P.O. Box 4167, Metuchen, N.J. 08840, USA.

American UFO history

Loren E. Gross, born in 1938, is one of few ufologists who, seemingly, prefer to work in silence. He is a dedicated historian on UFO matters, who has worked himself forward, through ufology's different chapters: from the 1896 airship, the history of Charles Fort and his followers, to the 1946 Scandinavian ghost rockets.

Gross continues his documentary on post-Arnold UFO history. So far six volumes have come from his pen: the first and second (published by Arcturus Book Service) cover 1947-1949, while four subsequent editions (privately published by Gross) continue with 1950-1951. All in all, the chronology of the "first" five years span 700 pages. Multiply this with a factor of eight ($8 \times 5 = 40$ years) and you arrive at, at least, 5.600 pages for a "complete" history of UFOs. Mr. Gross is not very informative on his future plans, but I feel sure he will continue. One wonders how many volumes it will take to cover the wave year of 1952 with more than 1500 reports to USAF..?

The Gross history is a monumental job that builds a coherent, strictly chronological picture of the development of American UFO studies. Gross picks up pieces from a wide selection of sources (government documents, the better books and newspaper/magazine articles). In particular the study references many obscure data pieces from the files of Project Blue Book.

Each piece of information is carefully referenced to the original source, which makes Gross's history checkable and trustworthy. The repetition of sightings does not become tedious when it is broken by more general insights into the "UFO environment" and the formation of governmental "UFO policy", plus the author's very sensible commentaries. Volumes 3-6 include helpful indexes. All volumes are illustrated by witness drawings, sample documents, etc.

The Loren Gross history is applauded by us at AFU and recommended, as much as we recommend Eberhart's complete bibliography. It is a model for a number of similar works that we predict will be produced in the future, in many countries. We will slowly learn more and more.

Anders Liljegren

Loren E. Gross: UFO's: A history.

vol. 1: July 1947-December 1948 (abt. 170 pages)

vol. 2: 1949 (abt. 190 pages)

(vol.3): 1950: January-March (106 pages)

(vol.4): 1950: April-July (98 pages)

(vol.5): 1950: August-December (79 pages)

(vol.6): 1951 (108 pages)

Volumes 1 & 2: available from Arcturus Book Service, P.O. Box 2213, Scotia, New York 12302-0213, USA.

Volumes 3-6: write Loren E. Gross, 690 Gable Drive, Fremont, Cal. 94538, USA. No price stated.

Reference copies are available on loan, from AFU, to serious students in Sweden.

The Hessdalen controversy

The Hessdalen lights

Since 1981 the small Norwegian community Hessdalen, south of the 63rd parallel, has been plagued by strange, ghostly lights that navigate the mountain valleys. First reported by the 150 persons living at Hessdalen, the phenomenon became a national, and later international, subject of controversy in 1982-1985.

One of the principal Norwegian investigators, Leif Havik, has documented his own efforts and experiences from "the hunt" in a welcome new book, "UFO-fenomenet" - kan det umulige være mulig? ("The UFO phenomenon" - can the impossible yet be possible?). The book is roughly divided into four parts: 1) a personal description of the area, the phenomenon, the witnesses and the controversy, 2) the technical reports from "Project Hessdalen", 3) similar phenomena in other areas of the western world, and 4) photo documentation in colour.

The 1984 technical report (pp. 67-113) has been published in English (Erling Strand: Project Hessdalen 1984. Final Technical Report, part One. 1984, Project Hessdalen), while the rest is fairly new material. The Norwegian language may be hard to follow even for us neighbouring Swedes.

Havik has spent much of his free time in a cabin on the mountain side with cameras, radar, spectral analyzers, seismograph, laser and other equipment. He was joined, for different periods, by 40 Scandinavian colleagues who defied the bitter northern cold of January and February nights to be on the lookout for UFOs.

Among research expeditions, financed out of the researchers' own pockets, this must be one of the major ones. In UFO history it is unprecedented. The investigators took care in eliminating natural explanations. Havik relates, for instance, that he visited the Vaernes airport to study the navigation lights of airplanes that crossed the Hessdalen area.

At times, however, Havik becomes quite emotional in his comments on the sceptical theories offered by self-proclaimed experts, who did not even bother to visit the scene. Havik takes the part of the Hessdalen population, who have been accused of being stupid and "an inbred people".

The author states, in his preface, that the book was not written for those who already know the solution, but for those with an open mind. He proposes basic research into the UFO mystery: "It was once thought that if you waved to the northern lights, they would wave back. There was something magical or mysterious to these lights. Today Norway is in the forefront of such research".

Havik's critique is directed in many directions, even at journalist Arne Wisth, who hastily produced another book on the mystery (Arne Wisth: UFO-mysteriet i Hessdalen. 1983, Bladkompaniet A/S, Oslo). Wisth is accused of being unreliable.

To produce lasting results Project Hessdalen should have continued for a longer period. At present the researchers from UFO-Norway and UFO-Sweden have ran out of money, and there is also an uncertainty whether the Hessdalen lights continue. The Hessdalen people, wise by experience, have become tight-lipped.

The 1984 and -85 project periods were essentially learning experiences. Maybe combined efforts of ufologists from the four Scandinavian countries could produce a "stand-by organization" on alert to travel to any part of Scandinavia with their equipment?

1985 and -86 produced many reports from the Swedish county of Dalarna and in January 1987 a "Project Dalarna" was organized (resulting mainly in much UFO activity in the Stockholm area!). The early 1970's saw similar waves of local activity in Finland and northern Sweden, so there may be some chance of interesting results.

Returning to the few negative sides of Havik's book, it is somewhat disorganized with repetitions here and there. An index would have been an improvement. Still, this book is heartily recommended. It is down-to-earth, short and concise and, above all, "near" to the phenomena we study. A definite must for any serious private or institution library that aims to cover UFOs.

Anders Liljegren

Leif Havik: "UFO-fenomenet" - kan det umulige være mulig? 1987, Vision Forlag, Trondheim. Hardcover, 196 p., illustr. with photos, maps, diagrams. ISBN 82-991507-0-1. Available from the author: Leif Havik, P.O.Box 485, N-7001 Trondheim, Norway.

The sceptics and Hessdalen

The Norwegian NIVFO group (affiliated with the American CSICOP sceptics group) produced, in 1984, an English report on the Hessdalen phenomena. The NIVFO group operates from Trondheim, a town near Hessdalen, and had early contacts with the phenomenon, in its first phases. In April 1984 they arranged meteorological observations at Hessdalen. Based on these they conclude, in a report, that the Hessdalen lights must be plasma phenomena (ball lightning) seen under conditions of optical inversions.

This report is little convincing. Variances of temperature occur between many nearby places on this earth, without generating Hessdalen-like globes and cigars of light. The regular existence of ball lightning in polar weather remains to be proven. I belong to the 5 % of the population who have seen

a hall lightning. That was on a hot summer day after a violent thunderstorm. The people who have watched the Hessdalen lights have seen no thunder and lightning. The phenomenon occurs at temperatures near zero (Centigrade) and below. Without further documentation, the NIVFO explanation is to replace one unknown with another.

The faulting English of this report makes it even less convincing.

Anders Liljegren

Jan S. Krogh: The Hessdalen report. 1984, NIVFO, P.O.Box 2119, N-7001 Trondheim, Norge. Dupl. A4, no pagination (47 pages). ISBN 02-7351-005-0. Available by sending N.kr 50 + postage to NIVFO.

14 genuine Swedish UFOs in 1986

UFO-Sweden's report centre has published its second yearly report on UFO cases in Sweden, which covers cases reported in 1986. The association maintains a common report centre at Eskilstuna (in mid-Sweden), managed by Ulf Ekstedt and Stig Aggestad. This centre attempts to coordinate the activities of local groups and field investigators.

Some 275 Swedish cases were reported during 1986. 94,9 % of them were identified as ordinary phenomena - mainly Russian rocket launchings, airplanes, meteors, planets, stars, etc. After careful analysis only 14 cases remain as "genuine UFOs". The 14 cases are detailed in the report, unfortunately only in Swedish.

Ulf Ekstedt: UFO-rapporter 1986, redovisning från UFO-Sveriges Rapportcentral. 1987, ~~UFO-Sweden~~, P.O.Box 175, S-733 00 Sala, Sweden, A4 size, 16 pages, in Swedish.

AFU Newsletter 30

Eugen Semitjov in memoriam

Swedish UFO author dead

In mid-June 1987 the Swedish space journalist, artist and author Eugen Semitjov died at the age of 64. Eugen was the son of a Russian science fiction author, Vladimir Semitjov. Eugen's parents came to Stockholm just two months prior to his birth, in 1923.

From 1942 until 1957 Semitjov published his own SF cartoons, with the leading character "Allan Kämpa" (Allan, the Fighter). From 1947 and until his death he pioneered as space journalist in the Swedish press, and developed an international, unique contact network in both the U.S. and Soviet Union space communities.

In 1952 Semitjov published "Fyra filmrutor" (Four squares of film). This short youth book novel featured a few young schoolboys who, by accident, capture a flying saucer on film while on a skiing trip in the Swedish mountains. The mysterious "gang" behind the saucer tries to steal the camera and the film, but the boys finally manage to call in the Swedish Defence Staff.

Too late, though, because the saucer takes off shortly before the expeditionary force's arrival at the secret saucer base, which has been carved into the hard rock of a Swedish mountain. The base is blown to pieces and Semitjov leaves his young readers (and me) wondering who the "saucerians" really were. You can read between the lines that Semitjov saw the saucers as some secret, earthly constructions of a super power.

Semitjov was "the artist on duty" with the Swedish daily Aftonbladet on the morning of Dec. 18, 1953, when news broke of one of the better Swedish UFO cases. A commercial plane crew

flying newspapers to south Sweden had almost collided with a polished saucer on an opposite course. The leading theory in Sweden was still that the saucers were Soviet missiles. Decades later a spokesman for the Defence Research Institute told Semitjov the truth (?) behind this sighting: a weather balloon sent up (unknowingly to any authority) by two adventure-loving military service-men.

Although "earthly" space technology was his main domain, Semitjov published, between 1959 and 1975, at least three dozen major articles on UFOs and related phenomena (such as ancient astronauts), mainly in the Swedish weekly Allers. Semitjov visited Pentagon and viewed the Blue Book files, interviewed J.Allen Hynek and Jacques Vallée, Coral and Jim Lorenzen, Stuart Nixon, Carl Sagan, Philip Klass and other American researchers.

He also wrote about classics such as the Hill abduction and he interviewed astronomer Clyde Tombaugh on his UFO sighting. "Tombaugh could have given me a sensation, but instead I got the truth. That felt good, much more comforting than if he had claimed having seen a giant cigar over his rooftop". Tombaugh had denied seeing the cigar described in many books, but he had not denied the sighting of a formation of 6-8 points of light.

Since he spoke a fluent Russian he also visited and interviewed Russian UFO and space researchers. Semitjov obviously enjoyed being photographed with American astronauts - some of them he considered as friends.

Semitjov was a sharp intellect and a good technical reporter and writer, but his insight into UFO's was shallow. His

Author Eugen Semitjov (left) interviewing astronaut Owen Garriott at the Houston Space Center.

articles were nearly always accompanied by imaginative drawings from his own hand. In 1959, Semitjov somewhat reluctantly supplied the cover design for one of the first Swedish UFO books - Max B. Miller's Flying saucers - fact or fiction.

His UFO articles were gathered in a book, "De otroliga tefaten" (The unbelievable saucers). This was the same year as Semitjov received the Swedish "Great Price of Journalism", 1972, but the price was not primarily for his "UFO work". As the title implies Semitjov's compilation was the first book in Sweden to take a skeptical stance on the UFO issue.

Semitjov was so serious that a reputable south Swedish industrialist, Gösta Carlsson, decided to tell at least parts of his saucer experience to him. In 1946, Carlsson had seen a landed, domed disc with crew near Ängelholm, but kept the incident to himself until 1971. (See FSR, vol. 18, no. 2, pp. 15-17).

The open position in between ufologists and the sceptic scientists brought Eugen Semitjov much criticisms, at least from the ufological community. Ufologists thought he ought to be more outspoken and positive on the UFO issue, but Semitjov never had a deep, investigative interest in the subject, such as American sceptics like Klass, Sheaffer and Öberg. Still Semitjov's book is the only Swedish book on UFO's recommended by CSICOP's Swedish representative Sven-Ove Hansson, who has written a "book orientation" leaflet, which is now spread through Swedish community libraries.

Anders Liljegren

Avsändare / sender

AFU
P.O. Box 11027
S-600 11 Norrköping
Sweden

B Föreningsbrev

PRINTED MATTER
REDUCED RATE

If undeliverable, please
return to sender stating
- if possible - the new
address of the receiver.

Om adressaten har flyttat
var vänlig återsänd tid-
skriften, om möjligt med
angivande av adressatens
nya adress.